

[Ellsabeth Arnold]

højeste prioritet for Det Radikale Venstre, men vi er fuldstændig enig i den øvrige prioritering, som skatteministeren har indlagt i sit forslag. Der skal være kortere klageveje, systemet skal være overskueligt. Der skal være et nærhedsprincip, og der skal være et folkevalgt element.

Vi synes, at en hel del af disse ting er tilgodeset i det foreliggende forslag. Vi har nærhedsprincippet i personligningen, og vi har i hvert fald et organ med lægfolk. Vi har også sikret os, at der skulle være en retssikkerhed ved klagegangen, altså at det ikke er de samme personer, som modtager klagerne, som ligner. Og ved, at vi skærer et enkelt led af klagebehandlingen væk, skulle vi sikre, at det skulle gå lidt hurtigere. Der ligger også et retssikkerhedsaspekt i, at man får klagerne ekspederet hurtigere.

Vi har ønsket, at der skulle være lægfolk i et organ, som skulle være et klageorgan og ikke et ligningsorgan, og det er så spørgsmålet, om det er det rette organ, man har kastet sig over her ved at afskaffe skatterådene; man kunne lige så godt have afskaffet ligningskommissionerne. Men det vigtigste er, at der er et sted, hvor borgerne kan gå hen og henvende sig hos de folkevalgte, og at de ikke dér møder de samme personer, som har lignet deres skat. Vi håber, at de habilitetsregler, der er nedfældet i lovforslaget, kan tilsikre, at det vil være en sådan procedure, der kommer til at foregå. Det er det, der for os er det afgørende.

En anden ting, jeg vil nævne, er, at vi har nogle nydelige krav om, at vi skal have ensartethed i ligningen mellem store og små kommuner. Det tror jeg er et krav, som alle kan tilslutte sig.

Så vil vi gerne have et nærhedsprincip. Vi synes, at det må være vigtigt for den enkelte skatteborger, at der er et kontor i nærheden af hans bopæl, hvor han kan gå hen og få sine sager drøftet.

Men der er jo selvfølgelig uafklarede problemer, for disse krav er indbyrdes fuldstændig uforenelige. Vi kan ikke forvente, at store og små kommuner overalt i landet behandler deres skatteydere fuldstændig ens. Hvis vi også fastholder, at der skal være kommunal ligning vedrørende personligningerne, må vi acceptere, at der også bliver visse forskelle, ellers må vi centralisere det hele. Det var det, som også oprindeligt stod som den bedste løsning i regeringens afbureaukratiseringsplan. Vi kan kun

sikre en fuldstændig ensartethed, hvis vi centraliserer.

Hvis vi decentraliserer, må vi også acceptere, at der kommer til at være visse forskelle. Det må vi leve med; det er så prisen.

Et andet spørgsmål er, om alle disse krav overhovedet harmonerer med kravet om personalebesparelser. Jeg synes, det er uheldigt, at man med det samme siger: Så og så mange årsværk skal vi have sparet. Det skaber en vis panikagtig stemning i diskussionen, men det gør selvfølgelig ikke noget, at skatteadministrationerne på forhånd er klar over, at en vis form for personalebesparelser skal der komme ud af dette her. Det kommer vi overhovedet ikke uden om.

Hvis man centraliserer, så bliver der problemer med de store kommuner, som selvfølgelig fuldstændig er i stand til at klare det hele selv, som har hele apparaturet, som har de dygtige og veluddannede folk, og som har råd til at betale dem. Når man decentraliserer og lader skattebehandlingen blive i kommunerne, så bliver der selvfølgelig problemer med de små kommuner, for de kan ikke klare det. De siger måske nok, at de kan klare det, men der er ingen tvivl om, at det bliver nødvendigt at sikre en form for rejsehold eller en anden form for service, som gør, at de små kommuner bliver i stand til at klare de komplicerede regler.

Som det ser ud nu, er strukturen decentral og alligevel forenklet, og det er selvfølgelig, fordi man har et utrolig kompliceret udgangspunkt.

På Det Radikale Venstres vegne vil jeg gerne sige, at vi synes, dette forslag er et godt udgangspunkt, og vi tilslutter os det. Men vi vil gerne afsluttende sige, at vi synes, det vigtigste er, at man stiller krav til systemets samlede præstationer og ikke til strukturen. Det er altså lige meget, om den kasse, man sidder i, er firkantet, rund, oval eller trekantet. Det vigtigste er, at det, systemet præsterer, og at den service og den behandling, det giver skatteyderne, er noget, som vi kan være tilfredse med.

Vi bør ikke foregøgle nogen, at kompliceret skattelovgivning lader sig forenkles blot ved at ændre på administrationen af den. Uden forenkledede skattelove kommer vi ikke igennem med en ægte forenkling af administrationen, og derfor er vi også glade for, at vi senere i dag skal behandle nogle reelle forslag til ændringer.